

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 24. marca 2011 v Bratislave v trestnej veci vyžiadanej osoby **A. J.**, prerokoval sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3 Ntc 1/2011, zo dňa 1. marca 2011 o vzatí vyžiadaného do vydávacej väzby a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť **A. J. z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3 Ntc 1/2011, zo dňa 21. januára 2011 bol **A. J.**, podľa § 505 ods. 1 Tr. por. vzatý do predbežnej väzby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. januára 2011.

28. februára 2011 podala Krajská prokuratúra v Trnave návrh na vzatie **A. J.** do vydávacej väzby.

Predseda senátu Krajského súdu v Trnave rozhodol tak, že podľa § 506 ods. 1 Tr. por. **A. J.** zobrať do vydávacej väzby.

Proti uzneseniu krajského súdu podal vyžiadaný prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že bol zadržaný 20. januára 2011

a 40 dní od jeho zadržania uplynulo 1. marca 2011. Do dňa podania sťažnosti mu nebolo uznesenie o vzatí do vydávacej väzby doručené v jazyku, ktorému rozumie. Vyslovil názor, že od 1. marca 2011 je pozbavený osobnej slobody bez právneho dôvodu a všetky podklady pre vydanie uznesenia o vzatí do vydávacej väzby boli získané v rozpore so zákonom.

Podľa jeho názoru postup prokuratúry a súdu pri získavaní podkladov pre vydanie rozhodnutia o vzatí jeho osoby do vydávacej väzby je zjavne v rozpore s čl. 22 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch. Poukázal na problém s jeho identitou, ktorá je podľa vyjadrenia súdu osobitne skúmaná. Je v rozpore so zákonom, ak je vzatá do vydávacej väzby osoba, ktorej identita nie je overená. Rozhodnutie o vzatí do vydávacej väzby je nedostatočne odôvodnené, nezákonné a preto navrhol, aby bolo zrušené a bol prepustený z väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť A. J. nie je dôvodná.

Dĺžka trvania predbežnej väzby je upravená v § 505 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 505 ods. 3 Tr. por. predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Ustanovenie § 505 ods. 4 upravuje maximálne trvanie predbežnej väzby. Ide o absolútnu lehotu trvania predbežnej väzby.

Z pripojeného spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky mal preukázané, že A. J. bol zadržaný 20. januára 2011 o 11.00 hod. Osobná sloboda mu bola obmedzená 20. januára 2011 o 10.20 hod. Krajský súd v Trnave rozhodol o vzatí A. J. do vydávacej väzby dňa 1. marca 2011. Rozhodnutie o vzatí A. J. do vydávacej väzby bolo faxom doručené Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica dňa 1. marca 2011 o 9.02 hod. a Ústavu na výkon väzby Leopoldov o 9.09 hod. Z konštatovaného vyplýva, že súd rozhodol v 40-dňovej lehote stanovenej v zákone pre dĺžku trvania predbežnej väzby. V posledný deň trvania lehoty bol A. J. vzatý do vydávacej väzby. Pre čas plynutia lehoty trvania predbežnej väzby nie je rozhodujúce, či v lehote 40 dní bolo A. J. doručené uznesenie o vzatí do vydávacej väzby v jazyku, ktorému rozumie, ale podstatná je skutočnosť,

že v 40-dňovej lehote stanovenej pre trvanie predbežnej väzby bolo rozhodnutie o vzatí A. J. do vydávacej väzby.

Vyžiadaný v sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že postup prokuratúry a súdov pri získavaní podkladov (zrejme má na mysli dôkazy) pre vydanie rozhodnutia o vzatí jeho osoby do väzby je zjavne v rozpore s čl. 22 smernice o minimálnych štandardoch. K tejto námietke sťažovateľa je potrebné uviesť, že smernica Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca upravuje konanie o azyle a priznávaní a odnímaní postavenia utečenca. Čl. 22 smernice neupravuje presne to, čo uvádza vyžiadaný vo svojej sťažnosti. Súdny konajúce v predmetnej veci postupujú podľa Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z. v znení zmien a doplnkov) jeho piatej časti, ktorá upravuje právny styk s cudzinou-extradičné konanie. Konanie o azyle a priznávaní a odnímaní postavenia utečenca je iným konaním.

Neobstoja námietky vyžiadaného v tom smere, že jeho identita nie je doteraz preukázaná, rozhodnutie krajského súdu o vzatí do väzby je nedostatočne odôvodnené, a preto je uznesenie o jeho vzatí do väzby nezákonné. Na jednej strane je pravdivé tvrdenie vyžiadaného, že jeho identita nie je úplne preverená, preveruje sa z dôvodu toho, že vyžiadaný tvrdí, že nie je osobou, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. Pri zabezpečovaní dôkazov ohľadne identity vyžiadanej osoby boli vykonané úkony, ktoré potvrdzujú totožnosť vyžiadanej osoby. Tieto dôkazy sú dostačujúcimi dôkazmi na to, aby súd rozhodol o vzatí do vydávacej väzby vyžiadanej osoby. Rozhodnutie krajského súdu je dostatočne odôvodnené v súlade s Trestným poriadkom, a preto nemôže byť nezákonné a zrušené ako to navrhuje v sťažnosti vyžiadaný.

Pri rozhodovaní o väzbách v extradičnom konaní platí, že súdy dôvodmi väzby podľa § 71 nie sú viazané, pretože ide o ustanovenie *lex specialis* voči § 71 a účelom predbežnej a vydávacej väzby je zabezpečiť vykonanie extradičného konania v prítomnosti vyžiadanej osoby.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôkazov Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. marca 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová